

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobkyně: J. K.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 5. 2019, ve věci invalidního důchodu

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 21. 5. 2019, **se zrušuje** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 30. 5. 2019 se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 21. 5. 2019, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 1. 4. 2019, č. j. R-1.4.2019 – 421/X, kterým byla žalobkyni zamítnuta žádost o invalidní důchod pro

Shodu s prvopisem potvrzuje

nesplnění podmínek.

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že napadené rozhodnutí považuje za nesprávné, neboť v něm nebyla zhodnocena depresivní porucha žalobkyně. Taktéž byl nesprávně vyhodnocen dopad žalobkynina neurologického onemocnění (bolesti krční páteře, migrény a mnohé další) na její schopnost vykonávat své dosavadní zaměstnání. Dále vyčetla posudku vypracovanému pro potřeby řízení o námitkách, že v něm snad vůbec nebylo přihlédnuto k aktuálním lékařským zprávám, které žalobkyně doložila. Vposled vyčetla posuzující lékařce ČSSZ skutečnost, že jí žalobkyně nebyla osobně prohlédnuta.
3. Žalovaná ve svém vyjádření popřela, že by z absence pozvání účastnice řízení k posudkovému lékaři ČSSZ bylo možné dovozovat, že je zhodnocení zdravotního stavu jakkoliv vadné. Zřejmě k namítanému náležitému nezhodnocení dopadů onemocnění na žalobkyninu schopnost vykonávat zaměstnání uvedla žalovaná, že bylo hodnoceno na horní hranici zákonného rozmezí pro seznanou diagnózu (20 %) a následně bylo ještě přistoupeno ke zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti o dalších 10 %. Závěrem pak navrhla přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, neboť žalobkyně napadla rozhodnutí založené právě na zdravotním stavu. K jeho posouzení v rámci přezkumného soudního řízení jsou pak ze zákona oprávněny řečené komise.
4. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované, tedy ke dni 21. 5. 2019 (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
5. Z připojeného posudkového spisu žalobkyně krajský soud zjistil, že vystudovala SEŠ s maturitou, následně pracovala v administrativě a od roku 1994 posud pracuje u ČS a. s. jako bankovní úřednice. Žalovaná o žádosti žalobkyně o invalidní důchod rozhodla prvostupňovým rozhodnutím tak, že tuto zamítla, když došla k závěru, že žalobkyně není invalidní. Takto rozhodla na základě posudku lékařky OSSZ Nový Jičín ze dne 21. 3. 2019, která označila za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, konkrétně pak chronický polytopní bolestivý syndrom páteřní, zejména krční a bederně-křížové oblasti. Míru poklesu pracovní schopnosti hodnotila lékařka pak 20 % zvýšenými pro další postižení zdravotního stavu žalobkyně o 10 % na celkových 30 %, které však neodpovídají invaliditě žádného stupně. Po podání námitek proti prvostupňovému rozhodnutí žalované vypracovala lékařka ČSSZ, za nepřítomnosti žalobkyně, pro potřeby napadeného rozhodnutí dne 7. 5. 2019 nový posudek, ve kterém byl svrchu řečený závěr o zařazení žalobkynina postižení pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku svrchu jmenované vyhlášky potvrzen s tím, že oproti posudku OSSZ nedošlo k navýšení míry poklesu pracovní schopnosti o 10 %. To bylo odůvodněno tím, že žalobkyně je schopna při pracovním zařazení využívat své vzdělání a pracovní zkušenosti v plném pracovním úvazku. Na základě tohoto posudkového závěru rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím tak, že námitky žalobkyně zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
6. Z posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 18. 10. 2019, který krajský soud

nechal v průběhu řízení o žalobě vypracovat se zadáním, aby se posudková komise zabývala procentní mírou poklesu pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí, tedy k 21. 5. 2019, soud zjistil, že posudková komise ve složení z předsedkyně komise, další lékařky s odborností neurologie a tajemnice, dospěla k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 z. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. d. p.“). Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) řečeného zákona, kdy šlo o pokles pracovní schopnosti o 40 %. Posudková komise na rozdíl od výše řečených posudků OSSZ a ČSSZ podřadila zdravotní postižení žalobkyně pod kapitolu XIII, oddíl E, položku 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kdy při zohlednění dalších postižení hodnotila míru poklesu pracovní činnosti žalobkyně na horní hranici vyhláškou přípustného rozmezí, tedy již výše uvedenými 40 %.

7. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje ČSSZ, a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011 - 43).
8. Náležitosti posudku upravuje v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4

Ads 19/2012 - 18).

9. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora specifikovaný posudek. Z jeho obsahu vyplývá, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení, za přítomnosti specialistky s odborností neurologie, tedy lékařky z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Posudek podle názoru krajského soudu má všechny shora uvedené náležitosti a splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti, posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby.
10. Podle § 39 odst. 1 z. d. p. *[p]ojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
11. Podle § 39 odst. 2 písm. a) z. d. p. *[j]estliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně.*
12. Vycházejí tedy z výše řečeného posudku, který je dle názoru soudu plně způsobilý k důkazu žalobkynina zdravotního stavu ke dni napadeného rozhodnutí, dospěl soud k závěru, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v prvním stupni podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) z. d. p. Závěry posudkové komise tedy plně vyvrací závěry posudků, kteréžto byly podkladem jak pro prvostupňové, tak pro napadené rozhodnutí. Za tohoto stavu soud dospěl k závěru, že jelikož zdravotní stav žalobkyně byl ke dni vydání napadeného rozhodnutí jiný, než jaký vzala na základě provedeného posudku lékařkou ČSSZ za zjištěný žalovaná, je její rozhodnutí vadné pro chybně zjištěný skutkový stav. Žaloba je tedy důvodná a soud ji proto v souladu s ustanovení § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil. Podle ustanovení § 78 odst. 4 s. ř. s. *„[z]ruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.“* Soud tak tedy výrokem I. tohoto rozsudku učinil.
13. V řízení byla plně procesně úspěšná žalobkyně, která se však práva na náhradu nákladů řízení při jednání dne 20. 11. 2019 výslovně vzdala. Procesně neúspěšná žalovaná právo na náhradu nákladů nemá. Soud tedy o náhradě nákladů řízení rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 20. listopadu 2019

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně